

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำนักแผนงานและสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๕๗๙ ๙๕๗๑ หรือ ๑๒๒๔

ที่ ทส ๐๙๐๕.๓๐๓/ว

๕๘ ๒ ๘

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง แผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชทุกท่าน
ผู้ตรวจราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชทุกท่าน
ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ - ๑๖
ผู้อำนวยการกองทุกกอง
ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการพิเศษผู้พิทักษ์อุทยานแห่งชาติและสัตว์ป่า
ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมมาตรฐานการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขาทุกสาขา
ผู้อำนวยการสำนักงานผู้ตรวจราชการกรม
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าต้นน้ำฯ
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
หัวหน้ากลุ่มงานจริยธรรม
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
หัวหน้าศูนย์ราชการสะตวก กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ขอส่งแผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาเรียนเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้หน่วยงานสามารถดาวน์โหลดแผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ทาง QR Code ที่ปรากฏท้ายหนังสือฉบับนี้

(นายรัชฎา สุริยกุล ณ อยุธยา)

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

<https://zshort.link/DYx>

แผนบริหารความเสี่ยง ๒๕๖๕

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงนั้น มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุม ปัญหาความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ความไม่แน่นอน ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำคัญ ขององค์กรโดยรวม ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ การที่คนในองค์กรทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ตรวจสอบประเมินความเสี่ยง และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ อีกทั้งร่วมกันวางแผนป้องกัน และควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยง ความเสี่ยงที่อาจสร้างความเสียหาย หรือสูญเสียให้กับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วย มาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานมีการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัย การเงินการคลังภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย ได้มีแนวทางการบริหารความเสี่ยง ในระดับองค์กรที่ชัดเจน และสามารถนำไปประยุกต์การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในระดับสำนักได้ โดยนำ แนวทางการการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง ตามหลักการบริหารจัดการความเสี่ยง ระดับองค์กร ที่กระทรวงการคลังกำหนด มาเป็นกรอบในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง ของกรม อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานของ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะให้ความสำคัญและนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้ ไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นเครื่องมือ และแนวทางในการดำเนินงานให้บังเกิดผลสำเร็จอย่างเป็นระบบและเป็น รูปธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ต่อไป

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
มีนาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล	๑
๑.๒ ข้อมูลพื้นฐานกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	๑
๑.๓ หน้าที่ตามกฎหมาย	๒
๑.๔ สภาพแวดล้อมของส่วนราชการ	๒
๑.๕ โครงสร้างและการแบ่งส่วนราชการภายใน ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	๕
๑.๖ โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	๖

ส่วนที่ ๒ การบริหารจัดการความเสี่ยง

๒.๑ ความหมายและคำจำกัดความ	๙
๒.๒ วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๐
๒.๓ เป้าหมายของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๐
๒.๔ ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๐
๒.๕ กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง (Framework)	๑๑
๒.๖ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๔
- การกำหนดวัตถุประสงค์ (Establish the Context)	๑๔
- การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)	๑๕
- การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)	๑๖
- การจัดการความเสี่ยง (Risk Responses)	๑๙
- การติดตามและการรายงานผล (Monitoring and Reporting)	๒๑

ส่วนที่ ๓ การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๓.๑ การพิจารณาภารกิจเพื่อคัดเลือกมาทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๒๒
๓.๒ การระบุความเสี่ยง Risk Identification	๒๓
๓.๓ การประเมินผลกระทบความเสี่ยง	๒๕
๓.๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๓

ส่วนที่ ๔ การรายงานและการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

๔.๑ การติดตามและรายงานผล	๓๗
--------------------------	----

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ มาตรา ๗๖ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด กระทรวงการคลังจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงของสากลมากำหนดให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานในประเทศไทย

การบริหารจัดการความเสี่ยง มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุม ปัญหาความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ความไม่แน่นอน ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำคัญ ขององค์กรโดยรวม ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ การที่คนในองค์กรทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ตรวจสอบประเมินความเสี่ยง และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ อีกทั้งร่วมกันวางแผนป้องกันและ ควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยง ความเสี่ยงที่อาจสร้างความเสียหายหรือ สูญเสียให้กับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายที่หน่วยงานกำหนด จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหาร จัดการความเสี่ยงโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการ บริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยดำเนินการวิเคราะห์ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง กำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยงการรายงาน และการติดตามผลการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้การบริหาร ความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช บรรลุผลสำเร็จตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่า ด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ อย่างมี ประสิทธิภาพ

๑.๒ ข้อมูลพื้นฐานกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีภารกิจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ส่งเสริม และฟื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ โดยการควบคุม ป้องกัน พื้นที่ป่าอนุรักษ์ เดิมที่มีอยู่ และพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ ด้วยกลยุทธ์การส่งเสริม กระตุ้น และปลูกจิตสำนึกให้ชุมชน มีความรู้สึกรักหวงแหน และการมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อเป็นการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพ สำหรับเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งที่อยู่อาศัย ของสัตว์ป่า แหล่งอาหาร แหล่งนันทนาการ และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชน

๑.๓ หน้าที่ตามกฎหมาย

ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้แก่

๑) อนุรักษ์ ค้ำครอง ดูแล รักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้สมดุลตามธรรมชาติ และให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนที่เกิดประโยชน์สูงสุดทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๒) พื้นฟู แก้ไข ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศในพื้นที่ป่าไม้

๓) ควบคุม กำกับดูแล ป้องกันการบุกรุก การทำลายป่า และการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมาย ว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔) ศึกษา วิจัย และพัฒนาวิธีการอนุรักษ์ การบริหารจัดการ และพื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ

๕) กำหนดมาตรการและมาตรฐานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๖) บริการข้อมูลสารสนเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านป่าไม้

๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

พื้นที่อนุรักษ์ หมายถึง พื้นที่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ได้ประกาศในพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎหมาย และระเบียบของทางราชการ

๑.๔ สภาพแวดล้อมของส่วนราชการ

(๑) พันธกิจหรือหน้าที่ตามกฎหมาย

๑) อนุรักษ์ ค้ำครอง และพื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๒) วิจัย พัฒนา และให้บริการด้านวิชาการ

๓) บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยมีส่วนร่วมบนพื้นฐานเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๔) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๒) วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และค่านิยม

วิสัยทัศน์

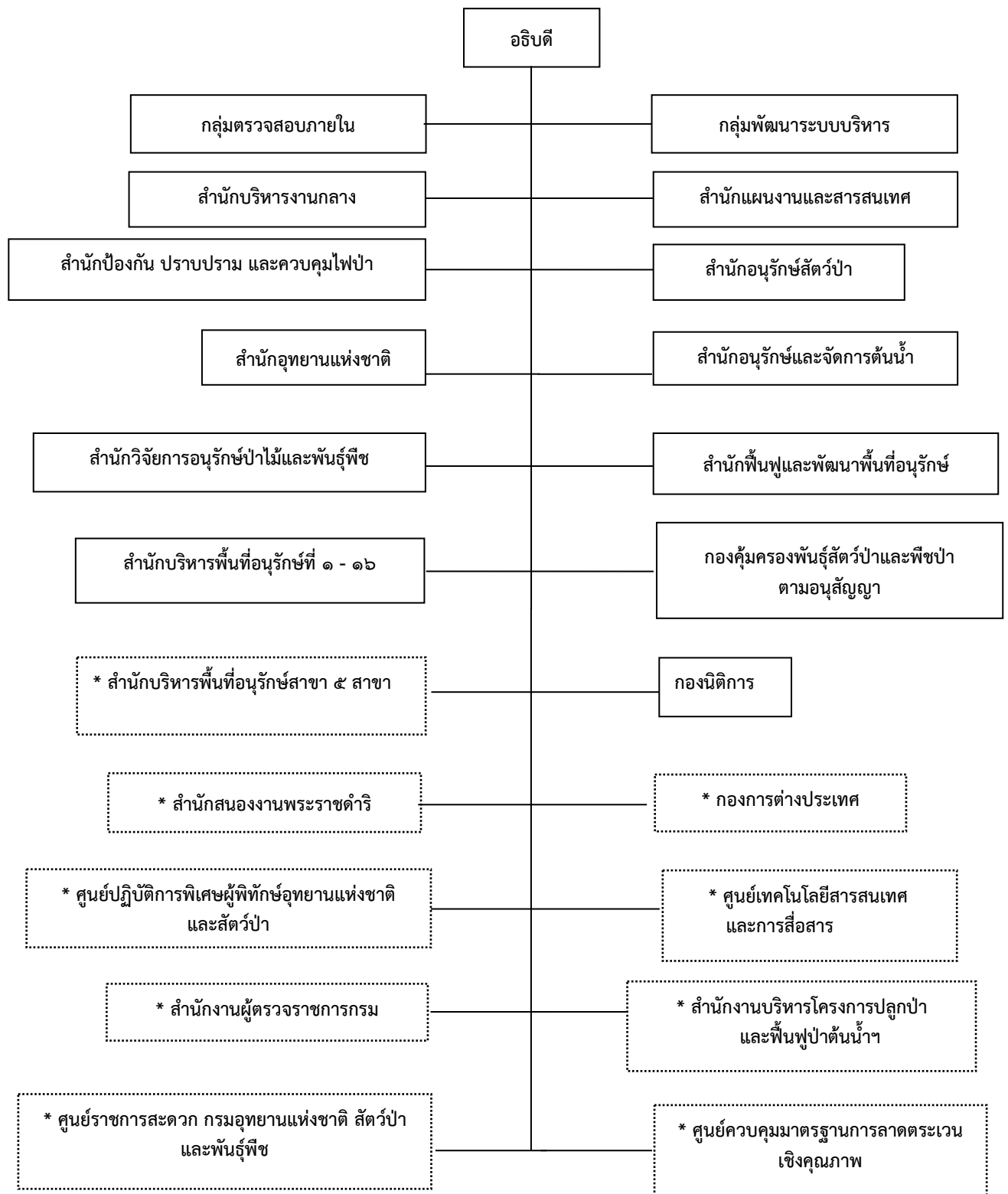
- เพิ่มพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้ได้ร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๖๙

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๑. ด้านการป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้อย่างบูรณาการ	ระงับ ยับยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ การครอบครองพื้นที่ป่าไม้โดยผิดกฎหมาย การทวงคืนพื้นที่ป่าให้กลับมาเป็นพื้นที่ของรัฐ และเพิ่มพื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ
๒. ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้มีสภาพสมบูรณ์	อนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษาระบบนิเวศป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนสภาพทางธรรมชาติ โดยการน้อมนำแนวพระราชดำริใช้ศาสตร์การฟื้นฟูตามหลักธรรมชาติฟื้นฟูธรรมชาติ และการพัฒนารูปแบบการฟื้นฟูด้วยกระบวนการทางวนวัฒนวิธิตที่เหมาะสมกับระบบนิเวศ และการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนและราษฎรในพื้นที่สูงในการมีส่วนร่วมในการดูแลระบบนิเวศโดยฐานชุมชน สร้างความตระหนักต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ
๓. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวัง พื้นที่ป่าอนุรักษ์เพื่อลดภัยคุกคามต่อระบบนิเวศป่าไม้ และสัตว์ป่า	การวางระบบ กลไก กระบวนการ วิถีปฏิบัติในการลดภัยคุกคามและการเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา ระบบนิเวศป่าและพื้นที่อนุรักษ์ทุกประเภท รวมทั้งลดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพของพืช สัตว์ และระบบนิเวศโดยรวม รวมถึงต้องใช้มาตรการทางสังคมและกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนในการวางแผนการปรับตัว
๔. ด้านการพัฒนาศักยภาพพื้นที่ป่าอนุรักษ์ในการให้บริการด้านนิเวศอย่างสมดุล	ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ที่มีศักยภาพในการให้บริการ ด้านนิเวศ ทั้งในเชิงป่าไม้ สัตว์ป่า คุณค่าความงาม ทางทัศนียภาพ พื้นที่ธรรมชาติที่โดดเด่น โดยเน้นพัฒนาศักยภาพของแหล่งธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก รูปแบบการใช้ประโยชน์การจัดการสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย การให้บริการที่มีมาตรฐานและคุณภาพเป็นที่ยอมรับและประทับใจ รวมทั้งระบบการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการเข้าใช้บริการ และยังหมายรวมถึงการจัดทำแผนแม่บท (Master Plan) สำหรับการวางแผนพัฒนาพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และพื้นที่สงวนทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้อง
๕. ด้านการศึกษา วิจัย และสร้างนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ	มุ่งพัฒนาองค์ความรู้ กระบวนการ เทคนิควิธี รูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยใช้งานวิจัย พัฒนาและต่อยอดสู่การเป็นนวัตกรรม ที่สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้มีความสมดุลเพื่อการบริหารของระบบนิเวศที่ยั่งยืน การเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรและระบบนิเวศ รวมถึงการสร้างความร่วมมือทางวิชาการ การถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีในการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
๖. ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	วางระบบ รากฐาน การดำเนินงานของกลไก เครื่องมือ กระบวนการ และสนับสนุนการบริหารจัดการที่มุ่งประสิทธิผล สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมและประชาชน ตลอดจนลดการทุจริต และการสร้างธรรมาภิบาลการบริหารงานภาครัฐทั้งภาวการณ์ นานาชาติ กระบวนการทำงาน สมรรถนะบุคลากร การจัดการ ความรู้ การสร้างเครือข่าย การพัฒนาระบบบริหารที่มุ่งผลลัพธ์ การทำงาน รวมทั้งการสร้างความรู้ความรับผิดชอบต่อสังคม

คำนิยาม	PROTECT หมายถึง	คุ้มครองรักษา
	P = Participation	ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	R = Relevance	งานตรงภารกิจ
	O = Outcome	มุ่งเน้นผลลัพธ์จากการดำเนินงานเป็นหลัก
	T = Team	ทำงานเป็นทีม
	E = Efficiency	ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
	C = Conservation	อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงความอุดมสมบูรณ์ สามารถใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
	T = Technology	นำวิทยาการมาใช้ในการปฏิบัติงาน
วัฒนธรรม	มุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จ และทำงานเป็นทีม	
สมรรถนะหลักขององค์กร	๑) มีความรู้ความชำนาญในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า รวมทั้งการวิจัย พัฒนา และให้บริการด้านวิชาการแก่สังคม รวมถึงมีบทบาทในการบริหารจัดการบนพื้นฐานความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ควบคู่กับการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สัตว์ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล โดยการกำหนดโครงสร้างการทำงานของหน่วยงานที่ชัดเจนภายใต้กฎหมายที่สามารถนำมาบังคับใช้ได้ตามบทบาทภารกิจขององค์กร ๒) มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องเพื่อการวางแผนและตัดสินใจในเชิงการบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ๓) มีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน ๔) มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ๕) มีความรู้ ความสามารถในการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ ด้านพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ป่า สนับสนุนการดำเนินคดีทางกฎหมายและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านกระบวนการทางห้องปฏิบัติการด้านนิติวิทยาศาสตร์ในระดับมาตรฐานสากล	

๑.๕ โครงสร้างและการแบ่งส่วนราชการภายในของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

หมายเหตุ * หน่วยงานที่จัดตั้งเป็นการภายใน

๑.๖ โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๔ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งต้องประกอบด้วยฝ่ายบริหาร และบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ไม่ควรเป็นผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดังนี้

๑. คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๐๙๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รองประธานกรรมการ
ที่กำกับดูแลสำนักแผนงานและสารสนเทศ	
๓. ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ - ๑๖	กรรมการ
๕. ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผน	กรรมการ
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	
๖. ผู้อำนวยการกองทุกกอง	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขาทุกสาขา	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักงานผู้ตรวจราชการกรม	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
๑๐. หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและสารสนเทศ	กรรมการและเลขานุการ
๑๒. ผู้อำนวยการส่วนติดตามประเมินผล	กรรมการ
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	
๑๓. ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผน	กรรมการ
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	
๑๔. ผู้อำนวยการส่วนจัดการงบประมาณ	กรรมการ
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	
๑๕. หัวหน้าฝ่ายวิเคราะห์และประมวลรายงาน	กรรมการ
ส่วนติดตามประเมินผล สำนักแผนงานและสารสนเทศ	
และผู้ช่วยเลขานุการ	

อำนาจหน้าที่

๑. จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของกรม
๒. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงของกรม
๓. จัดทำรายงานผลตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของกรม
๔. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกรม
๕. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามความเหมาะสมและจำเป็น
๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีคำสั่งที่ ๔๒๓๐ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและสารสนเทศ	ประธานคณะทำงาน
๒. ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผน
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	รองประธานคณะทำงาน
๓. หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	รองประธานคณะทำงาน
๔. ผู้อำนวยการส่วนที่รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง
ของสำนักทุกสำนักในส่วนกลาง	คณะทำงาน
๕. ผู้อำนวยการส่วนที่รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง
ของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ - ๑๖	คณะทำงาน
๖. หัวหน้าฝ่ายที่รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง
ของกองทุกกองในส่วนกลาง	คณะทำงาน
๗. ผู้อำนวยการส่วนที่รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง
ของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขาทุกสาขา	คณะทำงาน
๘. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	คณะทำงาน
๙. ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและแผน
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	คณะทำงาน
๑๐. ผู้อำนวยการส่วนจัดการงบประมาณ
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	คณะทำงาน
๑๑. ผู้อำนวยการส่วนติดตามประเมินผล
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	คณะทำงานและ
เลขานุการ
๑๒. หัวหน้าฝ่ายติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	คณะทำงานและ
เลขานุการร่วม
๑๓. หัวหน้าฝ่ายวิเคราะห์และประมวลรายงาน
ส่วนติดตามประเมินผล สำนักแผนงานและสารสนเทศ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นางสาวกชกร อารังค์ทิพยคุณ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
สำนักแผนงานและสารสนเทศ	ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. ระบุ วิเคราะห์เหตุการณ์และความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานโดยครอบคลุมทุกพันธกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เสนอแนะกลไกและวิธีการในการบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีความพร้อมในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกัน เพื่อเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกได้
๒. กำหนดกลไกและวิธีการในการบริหารความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
๓. จัดทำร่างแผน/รายงานผล การบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เสนอคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
๔. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

การบริหารจัดการความเสี่ยง

๒.๑ ความหมายและคำจำกัดความ

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งอาจเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุหรือที่มาของความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่จะทำให้องค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยปัจจัยเสี่ยงที่มาจากปัจจัยภายใน (เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ กระบวนการทำงาน และระบบงานสนับสนุนต่าง ๆ) และปัจจัยภายนอกองค์กร (เช่น กฎหมายภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เศรษฐกิจ การเมือง ภัยธรรมชาติ เป็นต้น)

สาเหตุของความเสี่ยง (Root Cause) หมายถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยงนั้น ๆ

ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) หมายถึง ระดับของความเสี่ยงที่กำหนดขึ้นในภาพรวม ซึ่งองค์กรสามารถยอมรับได้ในการมุ่งไปสู่พันธกิจ วิสัยทัศน์ ขององค์กร (เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ที่กำหนด)

ช่วงเปี่ยงเบนของระดับความความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Tolerance) หมายถึง ระดับความเปี่ยงเบนจากเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งทำให้องค์กรมั่นใจว่าองค์กรได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงอยู่ภายในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ผลลัพธ์หรือผลที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ผลกระทบอาจเกิดขึ้นได้หลากหลายแบบจากเหตุการณ์เดียว ผลกระทบอาจเป็นทางบวกหรือทางลบต่อวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องขององค์กร

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบาย และขั้นตอน/ระเบียบวิธีปฏิบัติ มาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น รวมถึง ติดตามผล ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ ของพนักงาน เพื่อรักษาให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กรในเวลาที่กำหนด

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัยเสี่ยงเพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การจัดการความเสี่ยงต้องมองปัญหาความเสี่ยงแบบองค์รวม ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการในทุกระดับร่วมกัน พิจารณาทั้งประเด็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิด ความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันทั้งองค์กร จึงจะสามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management) หมายถึง การกำหนดนโยบาย โครงสร้าง และกระบวนการ เพื่อให้คณะกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรขององค์กร นำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์และปฏิบัติงานทั่วทั้งองค์กร กระบวนการบริหารความเสี่ยงได้รับการออกแบบให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ประเมินผลกระทบต่อองค์กร และกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๒.๒ วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

- ๑) เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- ๒) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอนและกระบวนการในการวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- ๓) เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- ๔) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยงของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- ๕) เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารจัดการความเสี่ยง การประเมินผลการควบคุมภายใน และการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- ๖) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

๒.๓ เป้าหมายของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

- ๑) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ๒) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ควบคุมได้ หรืออยู่ในระดับต่ำ โดยผ่านกระบวนการสร้างความเข้าใจในการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๓) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสามารถนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงไปปฏิบัติ โดยบูรณาการกับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ
- ๔) การบริหารจัดการความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร

๒.๔ ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

- ๑) สะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารจัดการความเสี่ยงทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน
- ๒) เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้บริหารมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลารวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน กำหนดกลยุทธ์หรือแนวทางการดำเนินงาน การติดตามควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด
- ๓) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารจัดการความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจยุทธศาสตร์ กลยุทธ์หรือแนวทางการดำเนินงาน เป้าประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๒.๕ กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง (Framework)

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานในกระบวนการที่บุคลากรทั่วทั้งองค์กร ได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ และคาดการณ์ถึงเหตุการณ์หรือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งการระบุแนวทาง ในการจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าว ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือยอมรับได้ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุในวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ตามกรอบวิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กร ด้วยการกำหนดกรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร ให้สามารถสะท้อนถึงนโยบายการบริหารจัดการ และการกำกับดูแลกิจการของแต่ละองค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์องค์กร ทั้งในเชิงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยนำแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง ตามหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร มาเป็นกรอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้หน่วยงานได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างแท้จริง กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย หลักการ ๘ ประการ ดังนี้

- ๑) การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร
- ๒) ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง
- ๓) การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร
- ๔) การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๕) การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย
- ๖) การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ
- ๗) การใช้ข้อมูลสารสนเทศ
- ๘) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๑) การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการบริหารจัดการในภาพรวมมากกว่าแยกเดี่ยว เนื่องจากความเสี่ยงของกิจกรรมหนึ่งอาจมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ความเสี่ยงของความล่าช้าในระบบการขนส่งวัตถุดิบไม่เพียงกระทบต่อกิจกรรมการผลิต อาจมีผลกระทบด้านการส่งมอบสินค้า ค่าปรับ ที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น

๒. การบริหารความเสี่ยงควรผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ และกระบวนการประเมินผล

๓. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับขององค์กร

๒) ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง

การบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง หน่วยงานของรัฐบางแห่งมีผู้กำกับดูแลในรูปแบบคณะกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับฝ่ายบริหารให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผู้กำกับดูแลซึ่งมีหน้าที่ดังกล่าว จะมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย สำหรับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง

การกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กำกับดูแลเกิดความมั่นใจว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงได้บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่โดยตรงในการสร้างระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยง การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การรายงานและการสื่อสาร เป็นต้น

ผู้กำกับดูแลอาจตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง (หรืออนุกรรมการ หรือคณะที่ปรึกษา) ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้มีทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการดำเนินงานของ หน่วยงาน เช่น หน่วยงานที่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหลักในการดำเนินงานอาจจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญอิสระในการกำกับหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริหารจัดการความเสี่ยงในเรื่องความเสี่ยงทางไซเบอร์ของหัวหน้าหน่วยของรัฐและผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น

๓) การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร

การขับเคลื่อนหน่วยงานของรัฐต้องอาศัยบุคลากรที่มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่ การสรรหา การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ การส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยบุคลากรถือว่าเป็นสินทรัพย์หลักขององค์กรที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ

การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยง บุคลากรควรมีพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk-aware behavior) รวมถึงพฤติกรรมที่ตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสร้างพฤติกรรมที่ดี (Desired behaviors) ในการส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. การสื่อสารและการตระหนักถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน
๒. การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ต่อองค์กรในการแจ้งข้อมูลผิดปกติ
๓. การสร้างพฤติกรรมการแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร
๔. การสร้างพฤติกรรมที่ตัดสินใจตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การสร้างพฤติกรรมที่ตระหนักถึงความเสี่ยงและโอกาส

๔) การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง

หน่วยงานควรมีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างชัดเจนและเหมาะสม ประกอบด้วย เจ้าของความเสี่ยง (Risk Owners) ซึ่งรับผิดชอบในการติดตาม การรายงานหรือการส่งสัญญาณความเสี่ยง ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจในกรณีที่ความเสี่ยงเกิดขึ้นในระดับที่กำหนดไว้ และผู้ที่มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๕) การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย

การบริหารจัดการความเสี่ยงนอกจากจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้รับบริการหรือความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์กร รวมถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม

๖) การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้หน่วยงานมั่นใจว่ายุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมายและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์อาจหมายถึงแผนปฏิบัติราชการระยะยาว แผนปฏิบัติราชการระยะปานกลาง หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน

เมื่อหน่วยงานของรัฐกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กรแล้ว การบริหารจัดการความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทางเลือกของงาน/โครงการ (งานใหม่ ๆ) และการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับการปฏิบัติงาน รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยอาจกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน (KPI)

๗) การใช้ข้อมูลสารสนเทศ

ในปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กรที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรพิจารณาใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน หน่วยงานควรกำหนดประเภทข้อมูลที่ต้องรวบรวม วิธีการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล และบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล

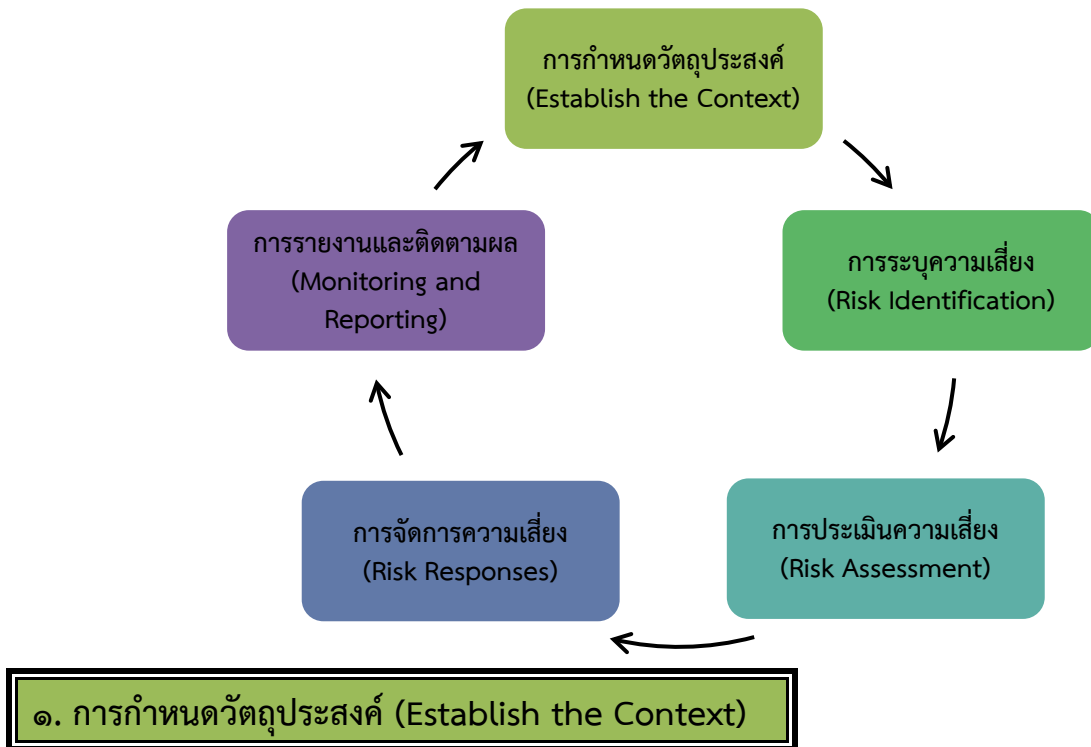
ข้อมูลความเสี่ยง ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบทางลบหรือทางบวกต่อองค์กร สาเหตุความเสี่ยง ตัวผลักดันความเสี่ยง หรือตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) ข้อมูลสารสนเทศต้องมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา ทั้งนี้ หน่วยงานอาจพิจารณาการรวบรวมการประมวลผล หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดจากบุคคล (Human errors)

๘) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาดโครงสร้าง ศักยภาพขององค์กร รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานอาจพิจารณาทำ Benchmarking เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานอาจพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเริ่มต้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบ Silo พัฒนาเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ และพัฒนาต่อเนื่องโดยมีการฝังการบริหาร จัดการความเสี่ยงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงานโดยปกติของดำเนินงานและการตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลด้านความเสี่ยง

๒.๖ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการต่อเนื่องโดยเริ่มต้นด้วยการกำหนดนโยบายหรือวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจนจากฝ่ายบริหาร และดำเนินกระบวนการด้วยกลไกการบริหารความเสี่ยงที่กำหนดขึ้นในองค์กร ร่วมกับกลไกการตรวจสอบหรือการควบคุมภายในจนสามารถประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และนำไปสู่การปรับปรุงกลไกกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป ทั้งนี้ ขั้นตอนดำเนินการตามกระบวนการการบริหารความเสี่ยงขององค์กร สามารถแบ่งออกเป็น ๕ ขั้นตอนหลัก ดังนี้

เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรโดยรวม รวมถึงกระบวนการหลักต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ได้แก่

(๑) วัตถุประสงค์ด้านกลยุทธ์ (Strategic Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ระดับสูงซึ่งเชื่อมโยงและสนับสนุนภารกิจขององค์กร โดยองค์การกำหนดวัตถุประสงค์ด้านกลยุทธ์ เพื่อแสวงหาทางเลือกหรือวิธีการ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๒) วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติการ (Operational Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ในระดับของการปฏิบัติงาน ที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๓) วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นการจัดทำรายงานทั้งรายงานทางการเงิน (Financial reporting) และรายงานที่ไม่ใช่ทางการเงิน (Non-financial reporting) ซึ่งนำเสนอต่อผู้ใช้ทั้งภายในและภายนอกให้มีความน่าเชื่อถือ โดยมีข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์และทันเวลา เพื่อสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

(๔) วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)

เป็นการบ่งชี้เหตุการณ์ที่มีความเสี่ยง จากการค้นหาความเสี่ยง และสาเหตุหรือปัจจัยของความเสียหาย ด้วยการพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายผลลัพธ์ขององค์กรตามกรอบการบริหารความเสี่ยง จากสาเหตุของความเสี่ยงที่แท้จริง เพื่อนำมาวิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง โดยมีแหล่งที่มาของปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่

- ปัจจัยภายในองค์กร เช่น วัตถุประสงค์ขององค์กร กระบวนการทำงาน การดำเนินนโยบาย และกลยุทธ์ วัฒนธรรมขององค์กร สภาพการเงิน โครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารงาน ประสิทธิภาพการทำงาน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทางภูมิศาสตร์ และกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องภายในองค์กร เป็นต้น

- ปัจจัยภายนอกองค์กร เช่น นโยบายของรัฐบาล สถานะเศรษฐกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานะการแข่งขัน สภาพสังคม เหตุการณ์ธรรมชาติ กฎระเบียบภายนอกองค์กร และการเมือง เป็นต้น

ทั้งนี้ การจัดประเภทความเสี่ยงองค์กรจะแบ่งประเภทตามกรอบการบริหารความเสี่ยง ได้แก่

(๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ ที่องค์กรใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สอดคล้องและเหมาะสมต่อสภาวะแวดล้อมในการดำเนินงาน หรือการตัดสินใจผิดพลาด ทำให้องค์กรไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด เช่น

- โครงสร้างหน่วยงานไม่ครบ หรือไม่สอดคล้องกับแผนทำให้ไม่มีผู้รับผิดชอบ
- ทักษะของผู้รับบริการเปลี่ยนแปลง
- กำหนดกลยุทธ์ผิดพลาดไม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กร
- กิจกรรมตามแผนกลยุทธ์ไม่สามารถนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์องค์กรได้
- กลยุทธ์ขององค์กรขาดการพัฒนาให้ทันต่อสถานการณ์จนไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

(๒) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk : O) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการปฏิบัติงานทุก ๆ ขั้นตอน โดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบงาน กระบวนการทำงาน อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งคนในองค์กรที่ส่งผลกระทบและทำให้องค์กรไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด เช่น

- บุคลากรขาดความชำนาญเฉพาะทาง
- การกำหนดบุคลากรดำรงตำแหน่งและหน้าที่ไม่เหมาะสม

(๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F) คือ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมทางการเงิน และงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หรือความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับเงิน เช่น ไม่มีการพยากรณ์ความต้องการทางการเงินได้ถูกต้องและเพียงพอ เป็นต้น

(๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk : C) คือ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ หรือความเสี่ยงที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบาย และวิธีการปฏิบัติงานที่องค์กรได้กำหนดขึ้น เช่น

- การตีความข้อกฎหมาย ระเบียบ ประกาศโดยผู้ปฏิบัติงานความเข้าใจไม่ตรงกันในกฎเกณฑ์หรือระเบียบ
- เกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติ
- ข้อยกเว้นทางกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

๓. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการจัดระดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบริหารวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ได้แก่

๑. การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน
๒. การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง
๓. การวิเคราะห์ความเสี่ยง
๔. การจัดลำดับความเสี่ยง

(๑) การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน

เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Risk Matrix) โดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมินของโครงการ/กิจกรรมขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดได้ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานและลักษณะของผลจากการดำเนินงาน โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับหน่วยงานที่มีข้อมูลตัวเลข หรือจำนวนมาใช้ในการวิเคราะห์ สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลในเชิงพรรณนาไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ ให้กำหนดเกณฑ์เชิงคุณภาพ

(๑.๑) ระดับโอกาส (Likelihood : L) หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ที่นำมาพิจารณาเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะมีการพิจารณาหาระดับของโอกาสที่จะเกิด ดังนี้

คะแนน	โอกาส (Likelihood : L)	คำอธิบาย	
		โอกาสเชิงคุณภาพ	โอกาสเชิงปริมาณ
๑	น้อย	อาจมีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นครั้ง	๑ ครั้ง/ปี
๒	ปานกลาง	มีโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นบางครั้ง	๒ ครั้ง/ปี
๓	สูง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูงหรือบ่อยๆ	๓-๔ ครั้ง/ปี

(๑.๒) ระดับผลกระทบ (Impact : I) ที่เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ และเมื่อเกิดแล้วจะเกิดผลกระทบ (ความรุนแรง) กับสิ่งต่างๆ และความเสียหายที่เกิดขึ้นในด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Risk) ด้านการเงิน (Financial Risk) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk) แล้วพิจารณาความรุนแรงว่าอยู่ในระดับเท่าใด ดังตามตารางต่อไปนี้

กรณีเป็นความรุนแรงที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

คะแนน	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๑	มีผลกระทบน้อย	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์อยู่บ้าง
๒	มีผลกระทบปานกลาง	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์พอสมควร
๓	มีผลกระทบสูงมาก	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์เป็นอย่างมาก

คะแนน	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๑	มีผลกระทบน้อย	มีการสูญเสียทรัพย์สินเล็กน้อย ไม่มีการบาดเจ็บรุนแรง
๒	มีผลกระทบปานกลาง	มีการสูญเสียทรัพย์สินพอสมควร มีการบาดเจ็บรุนแรง
๓	มีผลกระทบสูงมาก	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บถึงชีวิต

คะแนน	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๑	มีผลกระทบน้อย	มีผลกระทบเกิดแต่นานๆ ครั้ง
๒	มีผลกระทบปานกลาง	มีผลกระทบเกิดขึ้นบางครั้ง
๓	มีผลกระทบสูงมาก	มีผลกระทบในการเกิดเกือบทุกครั้ง

คะแนน	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๑	มีผลกระทบน้อย	มีข่าวผ่านสื่อต่างๆ ในเชิงลบ ๑ - ๒ ครั้ง ต่อเดือน
๒	มีผลกระทบปานกลาง	มีข่าวผ่านสื่อต่างๆ ในเชิงลบ ๓ - ๕ ครั้ง ต่อเดือน
๓	มีผลกระทบสูงมาก	มีข่าวผ่านสื่อต่างๆ ในเชิงลบ ๖ - ๑๐ ครั้ง ต่อเดือน

กรณีเป็นความรุนแรงที่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

คะแนน	ผลกระทบ	คำอธิบาย
๑	มีผลกระทบน้อย	น้อยกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๒	มีผลกระทบปานกลาง	ระหว่าง ๕,๐๐๐,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓	มีผลกระทบสูงมาก	มากกว่า ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑.๓) ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk : D) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง คำนวณได้จาก ระดับความเสี่ยง = ระดับโอกาส × ระดับผลกระทบของความเสี่ยง ($D = L \times I$) แบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ ความเสี่ยงน้อย คะแนน ๑ ความเสี่ยงปานกลางคะแนน ๒ และความเสี่ยงสูงมาก คะแนน ๓

โอกาส \ ผลกระทบ	ผลกระทบ		
	น้อย (๑ คะแนน)	ปานกลาง (๒ คะแนน)	สูงมาก (๓ คะแนน)
๓ (เกิดขึ้นประจำ)	๓	๖	๙
๒ (เกิดขึ้นบ้างบางครั้ง)	๒	๔	๖
๑ (เกิดขึ้นยาก)	๑	๒	๓

ระดับความเสี่ยงแสดงถึงระดับความสำคัญในการบริหารความเสี่ยง โดยพิจารณาจาก ผลคูณของระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) กับระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของ ความเสี่ยงแต่ละสาเหตุ (โอกาส X ผลกระทบ) ซึ่งระดับความเสี่ยงแบ่งตามความสำคัญเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความเสี่ยง	ความหมาย
๗ - ๙ คะแนน	ความเสี่ยงสูงมาก (High Risk)	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที
๔ - ๖ คะแนน	ความเสี่ยงปานกลาง (Middle Risk)	ระดับที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยง ไปยังระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้
๑ - ๓ คะแนน	ความเสี่ยงน้อย (Low Risk)	ระดับที่ยอมรับได้ โดยใช้วิธีการติดตามระดับความเสี่ยงตลอด ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

โดยกำหนดให้คะแนนประเมินความเสี่ยงที่จะต้องนำมาดำเนินการจัดการ คือ ความเสี่ยงที่มี ระดับ ตั้งแต่ ๔ คะแนน ส่วนปัจจัยเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงต่ำกว่า ๔ คะแนน ถือว่ามีความเสี่ยงค่อนข้างน้อย ยังไม่ควรนำมาดำเนินการจัดการ ซึ่งความเสี่ยงในแผนบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๑) ระดับความเสี่ยงน้อย คะแนนระดับความเสี่ยงน้อยกว่า ๔ คะแนน หมายถึง ระดับที่ ยอมรับได้โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยง โดยอาจกำหนดให้มีการควบคุมในขั้นการปฏิบัติงาน โดยเน้นให้ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามกระบวนการของงานโดยเคร่งครัด

๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง คะแนนระดับความเสี่ยง ๔ - ๖ คะแนน หมายถึง ระดับที่ ยอมรับได้แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้นไปสู่ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ซึ่งกำหนดให้มีผู้ดูแลรับผิดชอบ โดยอาจเป็นระดับผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานคอย ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด

๓) ระดับความเสี่ยงสูงมาก คะแนนระดับความเสี่ยง ๗ - ๙ คะแนน หมายถึง ระดับที่ไม่สามารถ ยอมรับได้จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ระดับที่ยอมรับได้ทันที ต้องกำหนดมาตรการเร่งด่วน หรือจัดทำ แผนปฏิบัติการ โดยมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

สรุปผลการประเมินระดับความเสี่ยงภาพรวม ที่จะต้องนำมาดำเนินการจัดการ คือ ระดับ ความเสี่ยง ๔ - ๖ คะแนน ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้แต่ต้องมีการควบคุม สำหรับการประเมินความเสี่ยง ภาพรวม ระดับความเสี่ยง ๗ - ๙ คะแนน เป็นความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งรัดจัดการ ความเสี่ยงต้องกำหนดมาตรการเร่งด่วน หรือจัดทำแผนปฏิบัติการ

(๒) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง

การนำเหตุการณ์ความเสี่ยงแต่ละเหตุการณ์ที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิด เหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผน และจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง ภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผู้ประเมินกิจกรรม/โอกาส ของหน่วยงานควรเป็นผู้มี ความรู้ ความชำนาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ สำหรับเทคนิคการให้คะแนนระดับการประเมินโอกาส และผลกระทบ ของแต่ละความเสี่ยงนั้น อาจใช้คะแนน เสียงข้างมากในที่ประชุมกลุ่ม หรือให้แต่ละคนเป็นผู้ให้ คะแนน แล้วนำคะแนนนั้นมาหาค่าเฉลี่ย เป็นต้น

(๓) การวิเคราะห์ความเสี่ยง

พิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละความเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงต่อกิจกรรม/ภารกิจของหน่วยงาน ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใดในตารางระดับความเสี่ยง ซึ่งจะช่วยให้ทราบได้ว่ามีความเสี่ยงใดเป็นความเสี่ยงสูง (High)

(๔) การจัดลำดับความเสี่ยง

เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้วจะนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลต่อหน่วยงาน เพื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมการควบคุมในแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับของความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่ประเมินได้ตามตารางการวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยจัดเรียงตามลำดับจากระดับสูงมาก ปานกลาง น้อย และเลือกความเสี่ยงที่มีระดับสูงมาก มาจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงในขั้นต่อไป

๔. การจัดการความเสี่ยง (Risk Responses)

๔.๑ กลยุทธ์การจัดการความเสี่ยง

หลังจากประเมินความเสี่ยง และมีการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงแล้ว จะมีการพิจารณากำหนดกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง โดยจะเลือกใช้กลยุทธ์ใดกลยุทธ์หนึ่งหรือหลายกลยุทธ์รวมกันก็ได้ เพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลงมาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยง 4T ได้แก่ Terminate, Transfer, Treat, Take

กลยุทธ์ในการบริหารจัดการความเสี่ยง	การดำเนินการ
Avoid การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง	กรณีที่ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้อาจใช้วิธีการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ การหยุดดำเนินการ/ระงับ/ยกเลิก หรือการไม่ดำเนินการกิจกรรมนั้นๆ เช่น การลงทุนในโครงการขนาดใหญ่มีงบประมาณโครงการสูง อาจมีการประเมินความเสี่ยงก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งหากมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหาตามมาทั้งด้านการเงินและด้านอื่นๆ ก็จะไม่ดำเนินการ เป็นต้น Terminate Risk
Share การถ่ายโอนความเสี่ยง	เป็นวิธีการร่วมหรือแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยงเช่น การทำประกันภัยและการจ้างบุคคลภายนอกที่มีความสามารถหรือความชำนาญการในเรื่องต่างๆ เหล่านั้นดำเนินการแทน (Outsource) เป็นต้น Transfer Risk
Reduce การลดความเสี่ยง	เป็นการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อควบคุมโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือขนาดของผลกระทบจากความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่กำหนด ซึ่งเป็นระดับที่สามารถยอมรับได้ เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงานหรือการจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมจากเดิม การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการงาน การจัดทำแผนฉุกเฉิน และการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย เป็นต้น Treat Risk
Accept การยอมรับความเสี่ยง	เป็นการยอมรับให้ความเสี่ยงสามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ โดยไม่มีมาตรการหรือกลยุทธ์ใดๆ ในการควบคุม ซึ่งอาจเนื่องมาจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำมาก หรือไม่มีวิธีการใดๆ ในปัจจุบันที่จะควบคุม หรือวิธีการที่จะนำมาใช้มีต้นทุนสูงเมื่อเทียบกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้นไม่คุ้มค่าต่อการดำเนินการ Take Risk

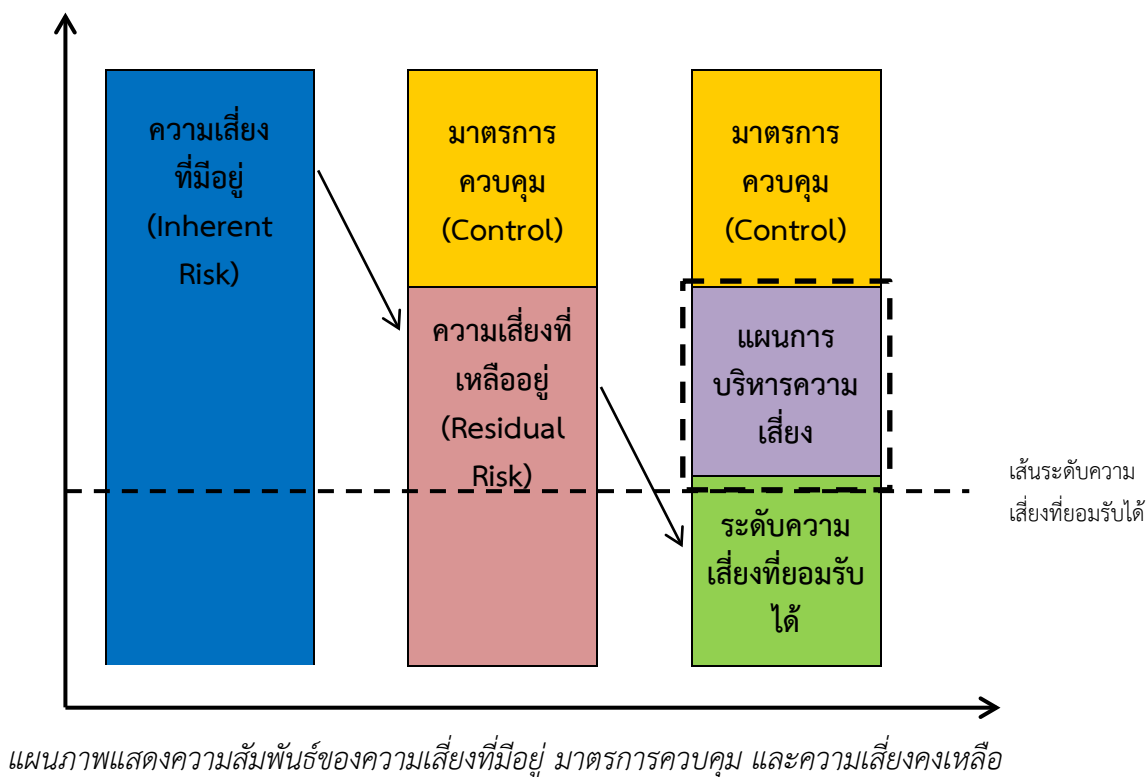
๔.๒ การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง

(๑) แผนบริหารความเสี่ยงองค์การ เป็นการรวบรวมข้อมูล วิธีการ และกิจกรรมการจัดการความเสี่ยงต่างๆ มาพิจารณาในภาพรวม เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพสูงขึ้น มีความมั่นใจต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนบริหารความเสี่ยงมีองค์ประกอบในลักษณะเดียวกับแผนปฏิบัติการ (Action plan) คือ มาตรการ/กิจกรรมการจัดการความเสี่ยงกำหนดระยะเวลาดำเนินการของกิจกรรมและผู้รับผิดชอบ

(๒) เมื่อดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการสื่อสารให้บุคลากรทั้งหมดทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกันในหลักการของการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งสนับสนุนร่วมดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ

(๓) เพื่อควบคุมและลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หน่วยงานต้องมีการดำเนินงานทั้งด้านการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน โดยการควบคุมภายในเป็นกระบวนการและมาตรการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลที่หน่วยงานได้กำหนดขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลในด้านการดำเนินงาน การรายงาน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่วนการบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ได้รับการออกแบบให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และมีผลกระทบต่อหน่วยงาน เพื่อสามารถจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้

(๔) เมื่อบริหารความเสี่ยงให้ลดลงอยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้แล้ว ความเสี่ยงนั้นจะถูกส่งต่อไปยังกระบวนการควบคุมภายใน ในทางกลับกันความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้ด้วยกระบวนการควบคุมภายใน ความเสี่ยงนั้นจะถูกส่งต่อไปสู่กระบวนการบริหารความเสี่ยง

๕. การติดตามและการรายงานผล (Monitoring and Reporting)

เมื่อมีการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงแล้ว จะต้องมีการติดตาม และการรายงานผลการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้อง และเหมาะสม โดยเป้าหมายในการติดตามผลเพื่อเป็นการประเมินคุณภาพ และความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว ว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือไม่ นอกจากนั้นต้องมีการสอบถามว่าวิธีการจัดการความเสี่ยงใดที่มีประสิทธิภาพควรดำเนินการต่อเนื่อง และวิธีการจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามดังกล่าวมาจัดทำรายงาน

ส่วนที่ ๓

การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เป็นการรวบรวมข้อมูล วิธีการ และกิจกรรมการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ มาพิจารณาในภาพรวม เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพสูงขึ้น มีความมั่นใจต่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนบริหารความเสี่ยงมีองค์ประกอบในลักษณะเดียวกับแผนปฏิบัติการ (Action plan) คือ มาตรการ/กิจกรรมการจัดการความเสี่ยงกำหนดระยะเวลาดำเนินการของกิจกรรมและผู้รับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงนำแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง ตามหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ที่กระทรวงการคลังกำหนด มาปรับใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะนำผลการทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และตัวชี้วัดการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งการประเมินผลการควบคุมภายใน สำหรับระยะเวลาดำเนินงาน สิ้นสุด วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ มาพิจารณาจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

การพิจารณาภารกิจเพื่อคัดเลือกมาทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ตัวชี้วัดการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕	การประเมินผลการควบคุมภายในสำหรับระยะเวลาดำเนินงาน สิ้นสุด วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔	แผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
๑. ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายภาพรวม	๑. การบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	๑. การบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
๒. ความสำเร็จของการป้องกันรักษาป่า และการคุ้มครองพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก	๒. การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า	๒. การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า
๓. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่า	๓. การแก้ไขปัญหาสัตว์ป่าที่สร้างผลกระทบต่อราษฎรนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์	๓. การแก้ไขปัญหาสัตว์ป่าที่สร้างผลกระทบต่อราษฎรนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์
๔. ความสำเร็จของการปรับปรุงพัฒนากฎหมายและอนุบัญญัติ	-	๔. การปรับปรุงพัฒนากฎหมายและอนุบัญญัติ

การกำหนดวัตถุประสงค์ (Establish the Context) และการระบุความเสี่ยง Risk Identification

ภารกิจที่คัดเลือกมาทำ แผนบริหารความเสี่ยง/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง			
			กลยุทธ์ Strategic Risk S	การปฏิบัติงาน Operation Risk O	การเงิน Financial Risk F	การปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎระเบียบ Compliance Risk C
๑. การบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช วัตถุประสงค์ เพื่อให้การบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สามารถเบิกจ่ายได้ตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด	การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด	การจัดซื้อจัดจ้างไม่เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า			✓	
๒. การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า วัตถุประสงค์ เพื่อลดการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม้มีค่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย	มีการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม้มีค่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย	การลาดตระเวนยังไม่ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง		✓		
๓. การแก้ไขปัญหาสัตว์ป่าที่สร้างผลกระทบต่อราษฎรนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ วัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์	มีช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนและเสี่ยงต่อการถูกทำร้าย	การจัดการช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ยังไม่เพียงพอ		✓		

ภารกิจที่คัดเลือกมาทำ แผนบริหารความเสี่ยง/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ประเภทความเสี่ยง			
			กลยุทธ์ Strategic Risk S	การปฏิบัติงาน Operation Risk O	การเงิน Financial Risk F	การปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎระเบียบ Compliance Risk C
๔. การปรับปรุงพัฒนากฎหมายและ อนุบัญญัติ <u>วัตถุประสงค์</u> เพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนการ หยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การเพิ่มพื้นที่ป่า และการจัดระเบียบ และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับ การครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดิน ป่าไม้	การจัดทำอนุบัญญัติซึ่งออก ตามความในพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่แล้วเสร็จตาม เป้าหมายที่กำหนด	การจัดทำอนุบัญญัติไม่แล้วเสร็จ ตามเป้าหมายที่กำหนด				✓

๑. การบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

การประเมินผลกระทบความเสี่ยง

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง	โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง						กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง
	โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)		ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)	
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	D = L x I
ประเภทความเสี่ยง : (Financial Risk : F) การเงิน							
ความเสี่ยง การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรม อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เป็นไปตาม เป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด			๓ (๔ ไตรมาส)	๑ (ร้อยละ ๙๔.๘๘)			๓ ความเสี่ยงน้อย (Low Risk)
							Accept (ยอมรับความเสี่ยง) โดยใช้วิธีการติดตามระดับ ความเสี่ยงตลอดระยะเวลา การปฏิบัติงาน

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็น/องค์ประกอบที่พิจารณา	น้อย = ๑	ปานกลาง = ๒	สูงมาก = ๓
โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)			
การบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรม อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เป็นไปตาม เป้าหมาย (รายไตรมาส)	เกิดขึ้น ๑ ไตรมาส/ปี	เกิดขึ้น ๒-๓ ไตรมาส/ปี	เกิดขึ้น ๔ ไตรมาส/ปี
ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)			
การเบิกจ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ รัฐบาลกำหนด	ผลการเบิกจ่ายภาพรวม มากกว่าร้อยละ ๙๓	ผลการเบิกจ่ายภาพรวม ร้อยละ ๙๐ - ๙๓	ผลการเบิกจ่ายภาพรวม น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

หมายเหตุ ๑. เป้าหมายการเบิกจ่ายงบประมาณตามมาตรการการคลังด้านการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ภาพรวมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๓
๒. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ภาพรวม ร้อยละ ๙๔.๘๘

ตารางอธิบายโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ

คะแนน	โอกาส (Likelihood : L)	คำอธิบาย
๑	น้อย	เกิดขึ้น ๑ ไตรมาส/ปี
๒	ปานกลาง	เกิดขึ้น ๒ - ๓ ไตรมาส/ปี
๓	สูง	เกิดขึ้น ๔ ไตรมาส/ปี

คะแนน	ผลกระทบ (Impact : I)	คำอธิบาย
๑	น้อย	ผลการเบิกจ่ายภาพรวม มากกว่าร้อยละ ๙๓
๒	ปานกลาง	ผลการเบิกจ่ายภาพรวม ร้อยละ ๘๐ - ๙๓
๓	สูง	ผลการเบิกจ่ายภาพรวม น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ภารกิจ/วัตถุประสงค์/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการความเสี่ยง	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. การบริหารงบประมาณ รายจ่ายประจำปีของ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช <u>ความเสี่ยง</u> การเบิกจ่ายงบประมาณ รายจ่ายประจำปีของ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เป็นไปตาม เป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด	การจัดซื้อจัดจ้างไม่ เป็นไปตามแผนการ ปฏิบัติงานและแผนการ ใช้จ่ายงบประมาณ ส่งผลให้การเบิกจ่าย งบประมาณล่าช้า	๓ ความเสี่ยงน้อย (Low Risk)	Accept (ยอมรับความเสี่ยง) โดยใช้วิธีการ ติดตามระดับความ เสี่ยงตลอด ระยะเวลาการ ปฏิบัติงาน	๑. ดำเนินการตามมาตรการเร่งรัดการใช้จ่าย งบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ๒. ดำเนินการตามมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่าย งบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ๓. เร่งรัดติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตาม แผนการปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง	หน่วยงานหลัก - สำนักแผนงานและ สารสนเทศ หน่วยงานสนับสนุน - ทุกหน่วยงาน

๒. การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า

การประเมินผลกระทบความเสี่ยง

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง	โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง							กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง
	โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)			ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)	
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	D = L x I	
ประเภทความเสี่ยง : (Operation Risk: O) การปฏิบัติงาน								
ความเสี่ยง มีการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่าในพื้นที่ป่า อนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย		๒ (๒๑๓ คดี)				๓ (๘๗๕.๕๘๑ ม. ^๓)	๖ ระดับความเสี่ยง ปานกลาง (Middle Risk)	Reduce การลดความเสี่ยง

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็น/องค์ประกอบที่พิจารณา	น้อย = ๑	ปานกลาง = ๒	สูงมาก = ๓
โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)			
จำนวนคดีไม้พะยุงและไม่มีค่าที่เกิดขึ้นใน พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย	จำนวนคดีไม้พะยุงและไม่มีค่า น้อยกว่า ๑๔๗ คดี	จำนวนคดีไม้พะยุงและไม่มีค่า ระหว่าง ๑๔๗ - ๒๙๒ คดี	จำนวนคดีไม้พะยุงและไม่มีค่า มากกว่า ๒๙๒ คดี
ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)			
ปริมาตรไม้ของกลาง (ม. ^๓) ที่เกิดขึ้นใน พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย	ปริมาตรไม้ของกลาง น้อยกว่า ๒๑๓.๗๔๑ (ม. ^๓)	ปริมาตรไม้ของกลาง ระหว่าง ๒๑๓.๗๔๑ - ๔๒๗.๔๘๑ (ม. ^๓)	ปริมาตรไม้ของกลาง มากกว่า ๔๒๗.๔๘๑ (ม. ^๓)

ที่มา : ตารางสรุปรายงานการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ ของหน่วยงานในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๔

สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า

หมายเหตุ : ฐานการคำนวณค่าระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ คัดคำนวณจากข้อมูลย้อนหลัง ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา
ของตารางสรุปรายงานการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้

ตารางอธิบายโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

คะแนน	โอกาส (Likelihood : L)	คำอธิบาย
๑	น้อย	จำนวนคดีไม้พะยุงและไม้มีค่า น้อยกว่า ๑๔๗ คดี
๒	ปานกลาง	จำนวนคดีไม้พะยุงและไม้มีค่า ระหว่าง ๑๔๗ – ๒๙๒ คดี
๓	สูง	จำนวนคดีไม้พะยุงและไม้มีค่า มากกว่า ๒๙๒ คดี

คะแนน	ผลกระทบ (Impact : I)	คำอธิบาย
๑	น้อย	ปริมาตรไม้ของกลาง น้อยกว่า ๒๑๓.๗๔๑ (ม. ^๓)
๒	ปานกลาง	ปริมาตรไม้ของกลาง ระหว่าง ๒๑๓.๗๔๑ - ๔๒๗.๔๘๑ (ม. ^๓)
๓	สูง	ปริมาตรไม้ของกลาง มากกว่า ๔๒๗.๔๘๑ (ม. ^๓)

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ภารกิจ/วัตถุประสงค์/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการความเสี่ยง	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๒. การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า <u>ความเสี่ยง</u> มีการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย	การลาดตระเวนยังไม่ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง	๖ ความเสี่ยงปานกลาง (Middle Risk)	Reduce การลดความเสี่ยง	พื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีความเสี่ยงในการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่า จำนวน ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย ๑. มีมาตรการและการดำเนินการตามมาตรการเพื่อควบคุมและเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่าในพื้นที่เสี่ยง ๒. ดำเนินการตามแผนการตรวจลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART PATROL) ให้ครอบคลุมพื้นที่ และเพิ่มความถี่การลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และติดตามประเมินผลการดำเนินการ ๓. สนธิกำลังและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกตรวจปราบปรามการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่า ๔. สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่า ๕. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่าในพื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานหลัก - สำนักป้องกัน ปราบปราม และควบคุมไฟป่า หน่วยงานสนับสนุน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑, ๒, ๗, ๘, ๙ และ ๑๐ - ศูนย์ควบคุมมาตรฐานการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ

๓. การแก้ไขปัญหาลัทธิโจรสลัดที่สร้างผลกระทบต่อราษฎรนอกพื้นที่ปาณูรักษ์

การประเมินผลกระทบความเสี่ยง

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง	โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง							กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง
	โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)		ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)		
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	D = L x I	
ประเภทความเสี่ยง : (Operation Risk: O) การปฏิบัติงาน								
ความเสี่ยง มีช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทำให้ราษฎร ได้รับความเดือดร้อนและเสี่ยงต่อการถูกทำร้าย			๓ จำนวนช้างป่าออก นอกพื้นที่ (๗,๑๓๓ ครั้ง)			๓ ความเสียหาย (๕๔๓ ราย)	๙ ความเสี่ยงสูง (High Risk)	Reduce (การลดความเสี่ยง)

เกณฑ์ในการพิจารณาคำระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็น/องค์ประกอบที่พิจารณา	น้อย = ๑	ปานกลาง = ๒	สูงมาก = ๓
โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)			
จำนวนครั้งที่ช้างป่าออกนอกพื้นที่ปาณูรักษ์	ช้างป่าออกนอกพื้นที่ปาณูรักษ์ น้อยกว่า ๓,๕๐๐ ครั้ง	ช้างป่าออกนอกพื้นที่ปาณูรักษ์ ระหว่าง ๓,๕๐๐ – ๗,๐๐๐ ครั้ง	ช้างป่าออกนอกพื้นที่ปาณูรักษ์ มากกว่า ๗,๐๐๐ ครั้ง
ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)			
จำนวนประชาชนที่ได้รับความเสียหายต่อพื้นที่ เกษตรกรรม (ราย)	ประชาชนได้รับความเสียหายต่อพื้นที่ เกษตรกรรม น้อยกว่า ๒๗๐ ราย	ประชาชนได้รับความเสียหายต่อพื้นที่ เกษตรกรรม จำนวน ๒๗๐ – ๕๔๐ ราย	ประชาชนได้รับความเสียหายต่อพื้นที่ เกษตรกรรม มากกว่า ๕๔๐ ราย

ที่มา ตารางข้อมูลสถิติช้างป่าออกนอกพื้นที่ปาณูรักษ์ ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔

ตารางอธิบายโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

คะแนน	โอกาส (Likelihood : L)	คำอธิบาย
๑	น้อย	จำนวนครั้งที่ช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ น้อยกว่า ๓,๕๐๐ ครั้ง
๒	ปานกลาง	จำนวนครั้งที่ช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ระหว่าง ๓,๕๐๐ – ๗,๐๐๐ ครั้ง
๓	สูง	จำนวนครั้งที่ช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ มากกว่า ๗,๐๐๐ ครั้ง

คะแนน	ผลกระทบ (Impact : I)	คำอธิบาย
๑	น้อย	จำนวนประชาชนที่ได้รับความเสียหายต่อพื้นที่เกษตรกรรม น้อยกว่า ๒๗๐ ราย
๒	ปานกลาง	จำนวนประชาชนที่ได้รับความเสียหายต่อพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๒๗๐ – ๕๔๐ ราย
๓	สูง	จำนวนประชาชนที่ได้รับความเสียหายต่อพื้นที่เกษตรกรรม มากกว่า ๕๔๐ ราย

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ภารกิจ/วัตถุประสงค์/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการความเสี่ยง	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๓. การแก้ไขปัญหาสัตว์ป่าที่ สร้างผลกระทบต่อราษฎรนอก พื้นที่ป่าอนุรักษ์ <u>ความเสี่ยง</u> มีช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่า อนุรักษ์ ทำให้ราษฎรได้รับ ความเดือดร้อนและเสี่ยงต่อ การถูกทำร้าย	การจัดการช้างป่าออก นอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ยัง ไม่เพียงพอ	๙ ความเสี่ยงสูง (High Risk)	Reduce (การลดความเสี่ยง)	๑. ดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการ ช้างป่า ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังและ ป้องกันช้างป่าออกนอกพื้นที่ ๓. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการ ปฏิบัติงาน ๔. กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	หน่วยงานหลัก - สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า หน่วยงานสนับสนุน - สำนักอุทยานแห่งชาติ - สบอ. ๑,๒,๓,๗,๘, ๑๑ และ ๑๒ - สบอ.๑ สาขาสระบุรี - สบอ.๓ สาขาเพชรบุรี

๔. การปรับปรุงพัฒนากฎหมายและอนุบัญญัติ

การประเมินผลกระทบความเสี่ยง

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง	โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง							กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง
	โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)		ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)		
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	D = L x I	
ประเภทความเสี่ยง : (Operation Risk: O) การปฏิบัติงาน								
การจัดทำอนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนด			๓ (๖ ฉบับ)			๓ (ร้อยละ ๑๗.๑๔)	๙ ความเสี่ยงสูง (High Risk)	Reduce การลดความเสี่ยง

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็น/องค์ประกอบที่พิจารณา	น้อย = ๑	ปานกลาง = ๒	สูงมาก = ๓
โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)			
จำนวนอนุบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่จัดทำแล้วเสร็จ	มากกว่า ๑๕ ฉบับ	จำนวน ๗ - ๑๕ ฉบับ	น้อยกว่า ๗ ฉบับ
ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)			
ผลกระทบกรณีอนุบัญญัติที่ประกาศใช้ไม่เป็นไปตามเป้าหมายกำหนด	ดำเนินการจัดทำอนุบัญญัติสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้ มากกว่าร้อยละ ๗๐	ดำเนินการจัดทำอนุบัญญัติสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้ ร้อยละ ๖๐ – ๗๐	ดำเนินการจัดทำอนุบัญญัติสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้ น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

- หมายเหตุ ๑. ผลดำเนินงานปี ๒๕๖๔ เทียบกับเป้าหมายการดำเนินงาน (เป้าหมาย ๓๕ ฉบับ สามารถดำเนินงานได้ ๖ ฉบับ เท่ากับร้อยละ ๑๗.๑๔)
๒. เป้าหมายการดำเนินงานตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๕ จำนวน ๔๕ ฉบับ แบ่งเป็น พรบ.อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑๔ ฉบับ พรบ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓๑ ฉบับ โดยความเสี่ยงที่เลือกเฉพาะการจัดทำอนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓๑ ฉบับ

ตารางอธิบายโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

คะแนน	โอกาส (Likelihood : L)	คำอธิบาย
๑	น้อย	จำนวนอนุบัญญัติที่จัดทำแล้วเสร็จมากกว่า ๑๕ ฉบับ
๒	ปานกลาง	จำนวนอนุบัญญัติที่จัดทำแล้วเสร็จจำนวน ๗ - ๑๕ ฉบับ
๓	สูง	จำนวนอนุบัญญัติที่จัดทำแล้วเสร็จน้อยกว่า ๗ ฉบับ

คะแนน	ผลกระทบ (Impact : I)	คำอธิบาย
๑	น้อย	ดำเนินการจัดทำอนุบัญญัติสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้มากกว่าร้อยละ ๗๐
๒	ปานกลาง	ดำเนินการจัดทำอนุบัญญัติสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้ร้อยละ ๖๐ - ๗๐
๓	สูง	ดำเนินการจัดทำอนุบัญญัติสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ภารกิจ/วัตถุประสงค์/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk)	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการความเสี่ยง	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๔. การปรับปรุงพัฒนา กฎหมายและอนุบัญญัติ ความเสี่ยง การจัดทำอนุบัญญัติซึ่งออก ตามความในพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่แล้วเสร็จตาม เป้าหมายที่กำหนด	การจัดทำอนุบัญญัติไม่ แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่ กำหนด	๔ ความเสี่ยงสูง (High Risk)	Reduce (การลดความเสี่ยง)	๑. จัดประชุมคณะอนุกรรมการสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่าพิจารณาถ้อยแถลงร่างกฎหมายลำดับรอง ประกอบพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒. จัดประชุมคณะกรรมการสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่า ๓. เสนอร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของ คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าให้อธิบดี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลงนาม (ประกาศกรมและระเบียบกรม) ๔. เสนอร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของ คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมลงนาม (ประกาศกระทรวงและ ระเบียบกระทรวง) ๕. เสนอร่างกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี (กฎกระทรวงและพระราชกฤษฎีกา) ๖. ส่งกฎหมายที่แล้วเสร็จประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้มีผลบังคับใช้ (ระเบียบกรมและประกาศกรม)	หน่วยงานหลัก - กองนิติการ หน่วยงานสนับสนุน - สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า

ส่วนที่ ๔

การรายงานและการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

เมื่อกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และได้แจ้งเวียนให้หน่วยงานดำเนินการตามแผนเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการรายงานและติดตามผล เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้ดำเนินงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ตามแผนบริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามว่าวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพ ความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน เพื่อจัดทำรายงานสรุปผลการติดตาม เสนอคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทราบ

การจัดทำรายงานผล ให้สำนัก/กอง/กลุ่ม/ศูนย์/สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ - ๑๖ และสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขาทุกสาขา รับผิดชอบในการดำเนินการตามวิธีการมาตรฐาน/จัดการความเสี่ยงที่ระบุในแผนบริหารความเสี่ยง รายงานผลการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง ส่งให้สำนักส่วนกลางที่รับผิดชอบหลักประเด็นความเสี่ยง เพื่อประมวลผลรายงานและส่งรายงานตามขั้นตอนภายในกำหนดเวลาต่อไป

ขั้นตอนการรายงาน

รอบ ๖ เดือน (๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕)

๑. หน่วยงานสนับสนุนรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ รอบ ๖ เดือน ตามแบบฟอร์มที่กำหนด ส่งให้หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ภายในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕

๒. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก รวบรวมและประมวลผลรายงานเพื่อจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง รอบ ๖ เดือน ส่งฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (สำนักแผนงานและสารสนเทศ) ในรูปแบบเอกสารและดิจิทัลไฟล์ ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Tidtam๓๐๓@gmail.com ภายในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕

๓. สำนักแผนงานและสารสนเทศในฐานะฝ่ายเลขานุการ จะประมวลผลรายงานเพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน เสนอคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อโปรดทราบและพิจารณาต่อไป

รอบ ๑๒ เดือน (๑ เมษายน ๒๕๖๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕)

๑. หน่วยงานสนับสนุนรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ รอบ ๑๒ เดือน ตามแบบฟอร์มที่กำหนด ส่งให้หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ภายในวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

๒. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก รวบรวมและประมวลผลรายงานเพื่อจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ รอบ ๑๒ เดือน ส่งฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (สำนักแผนงานและสารสนเทศ) ในรูปแบบเอกสารและดิจิทัลไฟล์ ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Tidtam๓๐๓@gmail.com ภายในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

๓. สำนักแผนงานและสารสนเทศในฐานะฝ่ายเลขานุการ รวบรวมและจัดทำร่างรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เสนอคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อโปรดทราบและพิจารณาต่อไป

แบบฟอร์มการรายงาน

แบบฟอร์มที่ ๑ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. การบริหารงบประมาณ รายจ่ายประจำปีของกรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช <u>ความเสี่ยง</u> การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย ประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เป็นไป ตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด	การจัดซื้อจัดจ้างไม่ เป็นไปตามแผนการ ปฏิบัติงานและ แผนการใช้จ่าย งบประมาณ ส่งผลให้ การเบิกจ่าย งบประมาณล่าช้า	Accept (ยอมรับความเสี่ยง) โดยใช้วิธีการติดตาม ระดับความเสี่ยง ตลอดระยะเวลาการ ปฏิบัติงาน	๑. ดำเนินการตามมาตรการเร่งรัดการใช้ จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ๒. ดำเนินการตามมาตรการเร่งรัดการ เบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ๓. เร่งรัดติดตามการดำเนินงานให้เป็นไป ตามแผนการปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง			หน่วยงานหลัก - สำนักแผนงานและ สารสนเทศ หน่วยงานสนับสนุน - ทุกหน่วยงาน
๒. การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า <u>ความเสี่ยง</u> มีการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มี ค่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่ เป้าหมาย	การลาดตระเวนยังไม่ ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง	Reduce การลดความเสี่ยง	พื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีความเสี่ยงในการลักลอบ ตัดไม้พะยุงและไม่มีค่า จำนวน ๓๘ พื้นที่ เป้าหมาย ๑. มีมาตรการและการดำเนินการตาม มาตรการเพื่อควบคุมและเฝ้าระวังการ ลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่าในพื้นที่เสี่ยง ๒. ดำเนินการตามแผนการตรวจ ลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART PATROL) ให้ครอบคลุมพื้นที่ และเพิ่มความถี่การ ลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และ ติดตามประเมินผลการดำเนินการ ๓. สนธิกำลังและประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องออกตรวจปราบปรามการลักลอบ ตัดไม้พะยุงและไม่มีค่า			หน่วยงานหลัก - สำนักป้องกัน ปราบปราม และควบคุม ไฟป่า หน่วยงานสนับสนุน - สบอ. ๑, ๒, ๗, ๘, ๙ และ ๑๐ - ศูนย์ควบคุมมาตรฐาน การลาดตระเวนเชิง คุณภาพ

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			๔. สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน การลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่า ๕. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเฝ้า ระวังการลักลอบตัดไม้พะยุงและไม่มีค่าใน พื้นที่เป้าหมาย			
๓. การแก้ไขปัญหาสัตว์ป่าที่ สร้างผลกระทบต่อราษฎรนอก พื้นที่ป่าอนุรักษ์ <u>ความเสี่ยง</u> มีช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน และเสี่ยงต่อการถูกทำร้าย	การจัดการช้างป่าออก นอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ยังไม่เพียงพอ	Reduce (การลดความเสี่ยง)	๑. ดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการ ช้างป่า ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังและ ป้องกันช้างป่าออกนอกพื้นที่ ๓. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการ ปฏิบัติงาน ๔. กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง			หน่วยงานหลัก - สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า หน่วยงานสนับสนุน - สำนักอุทยานแห่งชาติ - สบอ. ๑,๒,๓,๗,๘, ๑๑ และ ๑๒ - สบอ.๑ สาขาสระบุรี - สบอ.๓ สาขาเพชรบุรี
๔. การปรับปรุงพัฒนากฎหมาย และอนุบัญญัติ <u>ความเสี่ยง</u> การจัดทำอนุบัญญัติซึ่งออกตาม ความในพระราชบัญญัติสงวนและ คุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนด	การจัดทำอนุบัญญัติ ไม่แล้วเสร็จตาม เป้าหมายที่กำหนด	Reduce (การลดความเสี่ยง)	๑. จัดประชุมคณะอนุกรรมการสงวนและ คุ้มครองสัตว์ป่าพิจารณากลับร่าง กฎหมายลำดับรองประกอบพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒. จัดประชุมคณะกรรมการสงวนและ คุ้มครองสัตว์ป่า ๓. เสนอร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบ ของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่าให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลงนาม (ประกาศกรมและ			หน่วยงานหลัก - กองนิติการ หน่วยงานสนับสนุน - สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
			ระเบียบกรม) ๔. เสนอร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบ ของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนาม (ประกาศกระทรวงและระเบียบกระทรวง) ๕. เสนอร่างกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี (กฎกระทรวงและพระราชกฤษฎีกา) ๖. ส่งกฎหมายที่แล้วเสร็จประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ให้มีผลบังคับใช้ (ระเบียบ กรมและประกาศกรม)			

แบบฟอร์มที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง	โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง						
	โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)			ระดับความเสี่ยง
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	$D = L \times I$
ประเภทความเสี่ยง :							
ความเสี่ยง :	ก่อน						
	หลัง						

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการ ความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก

แบบฟอร์มที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง	โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง						
	โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)			ระดับความเสี่ยง
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	D = L x I
ประเภทความเสี่ยง : (Operation Risk: O) การปฏิบัติงาน							
ความเสี่ยง : การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด	ก่อน		๓ (๔ ไตรมาส)	๑ (ร้อยละ ๙๔.๘๘)			๓ ความเสี่ยงน้อย (Low Risk)
	หลัง						

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการ ความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก
๑. การบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช <u>ความเสี่ยง</u> การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด	การจัดซื้อจัดจ้างไม่เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า	Accept (ยอมรับความเสี่ยง) โดยใช้วิธีการติดตามระดับความเสี่ยงตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน	๑. ดำเนินการตามมาตรการเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ๒. ดำเนินการตามมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ๓. เร่งรัดติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง			สำนักแผนงานและสารสนเทศ

แบบฟอร์มที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง		โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง					
		โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)		ระดับความเสี่ยง
		๑	๒	๓	๑	๒	๓
ประเภทความเสี่ยง : (Operation Risk: O) การปฏิบัติงาน							
ความเสี่ยง มีการลักลอบตัดไม้พะยูนและไม่มีค่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย	ก่อน		๒ (๒๑๓ คดี)			๓ (๘๗๕.๕๘๑ ม. ^๓)	๖ ความเสี่ยงปานกลาง (Middle Risk)
	หลัง						

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการ ความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก
๒. การป้องกันการบุกรุกทำลายป่า ความเสี่ยง มีการลักลอบตัดไม้พะยูนและไม่มีค่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย	การลาดตระเวนยังไม่ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง	Reduce การลดความเสี่ยง	พื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีความเสี่ยงในการลักลอบตัดไม้พะยูนและไม่มีค่าจำนวน ๓๘ พื้นที่เป้าหมาย ๑. มีมาตรการและการดำเนินการตามมาตรการเพื่อควบคุมและเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้พะยูนและไม่มีค่าในพื้นที่เสี่ยง ๒. ดำเนินการตามแผนการตรวจลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART PATROL) ให้ครอบคลุมพื้นที่ และเพิ่มความถี่การลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และติดตามประเมินผลการดำเนินการ			สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการ ความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก
			๓. สนธิกำลังและประสานหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องออกตรวจปราบปรามการ ลักลอบตัดไม้พะยูนและไม่มีค่า ๔. สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การป้องกันการลักลอบตัดไม้พะยูน และไม่มีค่า ๕. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ใน การเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้พะยูน และไม่มีค่าในพื้นที่เป้าหมาย			

แบบฟอร์มที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง		โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง						
		โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)			ระดับความเสี่ยง
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	D = L x I
ประเภทความเสี่ยง : (Operation Risk: O) การปฏิบัติงาน								
ความเสี่ยง : มีช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนและเสี่ยงต่อการถูกทำร้าย	ก่อน			๓ ช้างป่าออกนอกพื้นที่ (๗,๑๓๓ ครั้ง)			๓ ความเสียหาย (๕๔๓ ราย)	๙ ความเสี่ยงสูง (HighRisk)
	หลัง							

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการ ความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก
๓. การแก้ไขปัญหาสัตว์ป่าที่สร้างผลกระทบต่อราษฎรนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ <u>ความเสี่ยง</u> มีช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนและเสี่ยงต่อการถูกทำร้าย	การจัดการช้างป่าออกนอกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ยังไม่เพียงพอ	Reduce (การลดความเสี่ยง)	๑. ดำเนินการตามแผนการบริหารจัดการช้างป่า ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังและป้องกันช้างป่าออกนอกพื้นที่ ๓. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงาน ๔. กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า

แบบฟอร์มที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ความเสี่ยง/ ประเภทความเสี่ยง	โอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง						
	โอกาส (Likelihood : L)			ผลกระทบ (Impact : I)			ระดับความเสี่ยง
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	D = L x I
ประเภทความเสี่ยง : (Operation Risk: O) การปฏิบัติงาน							
ความเสี่ยง : การจัดทำอนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนด	ก่อน		๓ (๖ ฉบับ)			๓ (ร้อยละ ๑๗.๑๔)	๔ ความเสี่ยงสูง (High Risk)
	หลัง						

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการ ความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก
๔. การปรับปรุงพัฒนากฎหมายและอนุบัญญัติ <u>ความเสี่ยง</u> การจัดทำอนุบัญญัติซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนด	การจัดทำอนุบัญญัติไม่แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนด	Reduce (การลดความเสี่ยง)	๑. จัดประชุมคณะอนุกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าพิจารณาถ้อยแถลงร่างกฎหมายลำดับรองประกอบพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒. จัดประชุมคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ๓. เสนอร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชลงนาม (ประกาศกรมและระเบียบกรม) ๔. เสนอร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนาม (ประกาศกระทรวงและระเบียบกระทรวง)			กองนิติการ

ภารกิจ/ ความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	กลยุทธ์ในการบริหาร จัดการความเสี่ยง	กิจกรรมการจัดการ ความเสี่ยง	ผลการดำเนินงาน	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหลัก
			๕. เสนอร่างกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี (กฎกระทรวงและพระราชกฤษฎีกา) ๖. ส่งกฎหมายที่แล้วเสร็จประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้มีผลบังคับใช้ (ระเบียบกรมและประกาศกรม)			